

Posudek bakalářské práce

Název práce: Adam de la Halle, první francouzský dramatik
Studijní obor: Teorie a dějiny divadla
Autor/ka práce: Petra Hlubučková
Vedoucí práce: Mgr. Petr Christov, Ph.D.
Oponent/ka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

Práce Petry Hlubučkové si v úvodu práce stanovuje velmi obličný cíl, a sice prozkoumat vztah mezi dobou a dramatickým dílem Adama de la Halle. Již v tomto okamžiku nastává jistá obtíž – bakalářská práce svým rozsahem nemůže k takovému úkolu postačovat. Otázku, proč a jakým způsobem chce svůj záměr realizovat, nepopisuje podle mého názoru příliš jasně. Metodologicky je práce uchopena dosti mlhavě, není definován konkrétní nástroj, pomocí něž hodlá autorka obě de la Halleova dramata analyzovat. Práce tak kolísá mezi pohledem literárněvědným a historickým. Literárněvědný přístup ovšem bez náležitých nástrojů sklouzává k pojetí literárního díla jako prostého odrazu skutečnosti a nebere v potaz umělost každého literárního výtvaru, někdy se pro špatné teoretické zázemí objevuje i terminologická a formulační nepřesnost (např. na s. 24 zřejmě mluví o alegorii a symbolice, ale zvolí dosti nešťastnou formulaci: „Ve středověkém myšlení měla takřka každá věc i svůj význam přenesený.“) Historiografický pohled zase postrádá hloubku a důkladnost, opět způsobenou malou znalostí metody, jak analyzovat literární dílo, chceme-li je považovat za svědectví o určité historické epoše. Petře Hlubučkové proto pro další práci doporučuji lepší obeznámení se s různými metodami literárního výzkumu, se základy moderní literární analýzy, stejně jako se základními metodami historiografickými (proč např. tak málo využila Bachtinovy teorie o smíchové kultuře středověku, klasického a přímo exemplárního spojení historiografie a literární vědy?). V práci postrádám i svědectví o znalosti alespoň základní literatury vztahující se přímo k Adamovi de la Halle a jeho dramatickým dílům. Ačkoli v českém prostředí je těchto prací poskrovnu, v zahraničí jich bylo publikováno mnoho. Předpokládala bych, že se autorka ve svých úvahách opře alespoň o ty klasické.

Z těchto příčin je práce i po formální stránce dosti neuspořádaná, autorka téká od tématu k tématu. V nadpise každého oddílu sice stanoví téma, ale nikdy je hlouběji neanalyzuje, dokonce od něj často odbíhá k tématům jiným (jeden příklad zkratkovitosti za všechny: např. na s. 38 píše, že jazyk hry má pomlouvačný a komentující charakter, aniž by blíže popsala, jak k tomuto konstatování dospěla.)

Velká část textu pouze popisuje děj her, což je další překážka k možnosti přistoupit k samotnému hlubšímu rozboru.

V závěru poté nalézáme jen rozříšžené shrnutí nových poznatků, a dokonce se dočkáme základních informací o žánru obou her, ačkoli by uvedení těchto poznatků již na počátku práce i samotné autorce usnadnilo výchozí pozici.

Práce je však zpracována s viditelnou péčí svědčící o zájmu o téma i s prokazatelnou schopností nastudovat relevantní sekundární literaturu obecného rázu. Petra Hlubučková se pokouší aplikovat obecné a dobré znalosti o středověké kultuře na literární dílo a ačkoli není vždy úspěšná, v jejím úsilí vidím určitý potenciál do budoucna. Její práce v každém případě poskytuje velké množství informací o kulturním milieu Francie (Arrasu) 13. století. Při náležitém uspořádání a prohloubení metodického přístupu by mohlo vzniknout zajímavé dílo – jednak proto, že si autorka volí atraktivní téma, ale také proto, že vykazuje i velkou stylistickou obratnost a text je po jazykové stránce zpracován velmi pečlivě. Vzhledem k popsaným slabinám však hodnotím práci stupněm „dobře.“

Ve Vsetíně 29.8. 2011